

megállapított 120 napos határidő azt eredményezi, hogy a legmagasabb áraknak a gazdasági szereplők általi szabad rögzítésének a 95/59/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésében lefektetette elve gyakorlatilag részben elveszti hatékonyságát.

(¹) A dohánygyártmányok fogyasztását érintő, a forgalmi adón kívüli egyéb adókról szóló, 1995. november 27-i 95/59/EK tanácsi irányelv (HL L 291., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 283. o.).

(²) A feldolgozott dohány fogyasztását befolyásoló, a forgalmi adón kívül egyéb adókról szóló, 1972. december 19-i 72/464/EKG tanácsi irányelv (HL L 303., 1. o.).

2008. december 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-572/08. sz. ügy)

(2009/C 55/22)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Aresu és W. Mölls meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel (az 1995. október 26-i 504. sz. törvényerejű rendelettel elfogadott *Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative* [a termelési és fogyasztási adókról, valamint a vonatkozó büntető és közigazgatási szankciókról szóló jogszabályi rendelkezések egységes szövege] 62. cikkének megfelelően az Agenzia delle Entrate 2004. május 5-i 24/D körlevelének értelmezésében, valamint a 2005. december 23-i 206. sz. törvény 1. cikke (116) bekezdésének megfelelően) adókedvezményt biztosított az Olaszországban összegyűjtött fáradtolajból készült kenőolajok vonatkozásában, ugyanezen adókedvezményt viszont megtagadta a más tagállamokban összegyűjtött fáradtolajból készült kenőolajok vonatkozásában – nem teljesítette az EK 90. cikkből eredő kötelezettségeit.
- az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt rója fel az olasz hatóságoknak, hogy a regenerált kenőolajokra vonatkozóan olyan adókedvezmény-rendszert tart hatályban, amely a más tagállamokból származó termékek hátrányára előnyben részesíti a nemzeti termékeket, amivel nyíltan megsértette az adóügyi vonatkozású hátrányos megkülönböztetés tilalmának az EK 90. cikkben lefektetett elvét.

Ez a rendszer a Bíróság által 1980-ban már elítélt korábbi adókedvezmény-rendszert újítja fel anélkül, hogy az Olaszország által hivatkozott érvek igazolnák ezt a döntést.

2008. december 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-573/08. sz. ügy)

(2009/C 55/23)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: D. Recchia meghatalmazott)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság,
 - mivel a 79/409/EKG (¹) irányelvet az olasz jogba átültetett szabályozás nem felel meg teljes mértékben ezen irányelvnek,
 - és mivel az irányelv 9. cikkének átültetése nem biztosítja, hogy a hatáskörrel rendelkező olasz hatóságok által elfogadott eltérések tiszteletben tartják az e cikkben foglalt feltételeket és követelményeket,nem teljesítette a 79/409/EKG irányelv 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 13. és 18. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- Kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság előadja, hogy az olasz szabályozás nem jelenti a 79/409/EKG irányelv teljes és megfelelő átültetését:

2. cikk: az átültetés elmaradása;

3. cikk: nem megfelelő átültetés, a 2. cikk átültetésének hiányából eredően;

4. cikk (4) bekezdés: az átültetés elmaradása;

5. cikk: sem a fészkek és tojások szándékos elpusztításának vagy károsításának tilalma, sem pedig az irányelv által védett madarak szándékos zavarásának tilalma nem került átültetésre;

6. cikk: nem került átültetésre az eladásra történő szállítás tilalma;

7. cikk (4) bekezdés: hiányos átültetés (az átmeneti vadászati tilalmi időszakokra történő felosztás nem terjed ki a fészekrakás, szaporodás és fiókanevelés időszakaira, és különösen, a vonuló fajok esetében, a szaporodási időszakukra vagy a fiókanevelési területükre történő visszatérésükre, és nem került átültetésre a vadászati rendelkezések gyakorlati alkalmazására vonatkozó valamennyi információ Bizottság részére való megküldésének kötelezettsége);

9. cikk: az átültetés állami szinten nem megfelelő (az eltérések jogszerűségének ellenőrzése nem hatékony és nem jól időzített); nem megfelelő átültetés és alkalmazás tartományi szinten (Abruzzo, Lazio, Toszkána, Lombardia, Emilia Romagna, Marche, Calabria és Puglia);

10. cikk (2) bekezdés: hiányos átültetés (az irányelv által védett madárfajok állományainak védelméhez, kezeléséhez és hasznosításához szükséges kutatás és egyéb tevékenység összehangolásához szükséges információk Bizottság részére történő megküldésére irányuló kötelezettség hiánya);

11. cikk: hiányos átültetés (az egzotikus madárfajok betelepítése tárgyában a Bizottsággal való konzultáció kötelezettsége előírásának hiánya);

13. cikk: az átültetés elmaradása;

18. cikk (2) bekezdés: Lazio, Lombardia, Toszkána, és Puglia tartományok vonatkozásában az olasz hatóságok nem közölték a Bizottsággal a tartományi vadászati előírások szövegét.

(¹) A vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-256/07. sz., People's Mojahedin Organization of Iran kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2008. október 23-án hozott ítélete ellen a People's Mojahedin Organization of Iran által 2008. december 23-án benyújtott fellebbezés

(C-576/08. P. sz. ügy)

(2009/C 55/24)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: People's Mojahedin Organization of Iran (képviselők: J.-P. Spitzer ügyvéd, D. Vaughan QC, M.-E. Demetriou barrister)

Többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, az Európai Községek Bizottsága, Holland Királyság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét, amennyiben az Elsőfokú Bíróság mint megalapozatlant elutasította a PMOI-nak a 2007/445/EK tanácsi határozat (¹) megsemmisítése iránti kérelmét;
- semmisítse meg 2007/445/EK határozatot a PMOI-t érintő részében;
- kötelezze a Tanácsot a fellebbező e Bíróság előtt felmerült, valamint a 2007/445/EK határozattal kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság előtt felmerült költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy egy olyan ügyben, amely alapvető jogokat érintett, és a 931/2001 közös álláspont 1. cikke (4) és (6) bekezdésének, valamint a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének alkalmazását olyan közösségi intézkedéssel kapcsolatban, amely fenntartotta a People's Mojahedin Organization of Iran-t a betiltott szervezetek listáján:

- 1) Annak eldöntése során, hogy a Tanács követett-e el nyilvánvaló értékelési hibát, az Elsőfokú Bíróság nem végezte el a 2006/445/EK határozatnak az EK-Szerződés által megkövetelt teljeskörű felülvizsgálatát;
- 2) Az Elsőfokú Bíróság nem tartotta tiszteletben a hatékony bírói jogvédelem elvét azáltal, hogy nem biztosított teljeskörű felülvizsgálatot;
- 3) Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Tanács nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát a határozata meghozatalakor. A Tanács és az Elsőfokú Bíróság rendelkezett mindazokkal a tényekkel és érvekkel, mint amelyekkel a nemzeti bíróság rendelkezett, és minden részletben figyelembe kellett volna vennie a mentő bizonyítékokat;
- 4) Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot a fent említett közös álláspont 1. cikke (4) és (6) bekezdésének és a fent említett rendelet 2. cikke (3) bekezdésének vonatkozásában, amikor elutasította a fellebbező azon állítását, amely szerint csak a terrorista tevékenység vagy fenyegetés fennállása igazolhatja egy személy folyamatos fenntartását a listán;
- 5) Az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy a Tanács helyesen zárta ki a fellebbező által felhozott mentő bizonyítékokat a korábbi fellebbezési jogalapban hivatkozott kérdésekre vonatkozó következtetései alapján;
- 6) Az Elsőfokú Bíróság tévesen utasította el a fellebbező azon érvét, miszerint a Tanács nem adott megfelelő indokolást a fellebbező által a 2001-et követő kérdésekre vonatkozóan